

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce: Výrobní družstvo Výtvarná řemesla, se sídlem Sazečská 2, 108 00 Praha 10 – Malešice, jednajícího správkyní konkursní podstaty Mgr. Lenkou Volfovou, advokátkou se sídlem Štěpánská 39, 110 00 Praha 1, proti žalovanému Finančnímu ředitelství pro hlavní město Prahu, se sídlem Štěpánská 28, 110 00 Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 2. 7. 2008, č. j. 10360/08-1300-200746,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Dne 23. 1. 2008 podal žalobce řádné přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2007; v něm si vypočetl nadměrný odpočet daně ve výši 42 291 Kč. Dne 11. 2. 2008 podal žalobce dodatečné daňové přiznání, ve které zvýšil částku nadměrného odpočtu na 82 617 Kč; tuto částku uplatnil na základě daňového dokladu, kterým mu soudní exekutor fakturoval odměnu dražebníka a náklady související s přípravou dražby nemovitosti (ve výši 524 440 Kč). Správce daně posoudil toto podání jako odvolání proti rozhodnutí, kterým byla daň vyměřena v souladu s řádným daňovým přiznáním; žalovaný pak odvolání zamítl. Žalobce přijal službu spočívající ve vydražení nemovitosti za účelem zpeněžení

zástavy v konkursním řízení; prostřednictvím soudního exekutora (dražebníka) tak zanikla zástavní práva váznoucí na předmětu dražby. Není pochyb o tom, že žalobce v návaznosti na to uskutečnil ekonomickou činnost – formou dražby provedený prodej nemovitosti (§ 72 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty – dále jen „zákon o DPH“); neprokázal však, že službu (zdanitelné plnění) od soudního exekutora použil pro účely uskutečňování zdanitelných plnění, u kterých vzniká povinnost přiznat daň na výstupu. Naopak je zřejmé, že služba exekutora má věcnou souvislost s převodem nemovitosti, který je ve smyslu § 51 odst. 1 písm. e) zákona o DPH osvobozen od daně bez nároku na odpočet daně. Žalobce sice tvrdil, že přijatá plnění za prosinec 2007 byla použita částečně pro účely uskutečnění zdanitelných plnění, u kterých vzniká povinnost odvést daň na výstupu, a částečně pro zajištění ekonomické činnosti, u níž není nárok na odpočet DPH (měl být tedy krácen odpočet daně s tím, že do koeficientu pro krácení odpočtu daně by se nezapočetl zmíněný případ příležitostného převodu nemovitosti), ovšem toto své tvrzení nijak nevysvětlil a nedoložil.

Žalobce v žalobě namítl, že přijatá plnění za měsíc prosinec 2007 (ve svém souhrnu) byla použita částečně pro zajištění ekonomických činností vyjmenovaných v § 72 odst. 2 písm. a) zákona o DPH, částečně pro zajištění ekonomických činností, u nichž není nárok na odpočet podle § 75 odst. 1 zákona o DPH. Podle žalobce měl správce daně postupovat podle § 72 odst. 4 zákona o DPH a ve smyslu § 76 odst. 1 měl krátit odpočet daně. Při stanovení koeficientu pro krácení odpočtu daně měl vzít podle § 76 odst. 3 písm. c) zákona o DPH v úvahu, že šlo o příležitostný prodej nemovitostí. Stejně tak měl správce daně vzít v úvahu, že žalobce se nachází v konkursu a způsob hospodaření s jeho majetkem včetně prodeje nemovitostí vyplývá z ustanovení zákona o konkursu a vyrovnání. Žalobce proto navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí i rozhodnutí vydané v I. stupni a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na svých závěrech a navrhl zamítnutí žaloby.

Žaloba není důvodná.

Ve věci nejsou sporné skutkové okolnosti: žalobce je v konkursu, přičemž v rámci konkursního řízení byla provedena dražba nemovitosti spadající do konkursní podstaty; vydražením zanikla zástavní práva váznoucí na nemovitosti a vlastnické právo k nemovitosti přešlo na vydražitele. Sporná je otázka právní, totiž zda žalobci vznikl nárok na odpočet daně v souvislosti s přijatým zdanitelným plněním, jímž je provedení dražby.

Podle § 72 odst. 1 zákona o DPH má plátce nárok na odpočet daně, pokud přijatá zdanitelná plnění použije pro uskutečnění své ekonomické činnosti. (...) Podle § 72 odst. 2 má plátce nárok na uplatnění odpočtu daně u přijatých zdanitelných plnění, která použije pro účely uskutečňování

a) zdanitelných plnění, u kterých vzniká povinnost přiznat daň na výstupu,

b) plnění osvobozených od daně s nárokem na odpočet daně. (...).

Je zřejmé, že služba – zdanitelné plnění, které žalobkyni poskytl soudní exekutor – byla nezbytná pro to, aby žalobkyně mohla sama poskytnout zdanitelné plnění – tj. převést nemovitost. Podle § 51 odst. 1 písm. e) zákona o DPH patří však převod pozemků a staveb (při splnění podmínek podle § 56, a to v této věci zpochybněno nebylo) mezi plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně („převodem nemovitosti“ ve smyslu citovaného ustanovení je i přechod nemovitosti v dražbě, srov. č. 2036/2010 Sb. NSS). Zároveň podle § 75 odst. 1 zákona o DPH nemá plátce nárok na uplatnění odpočtu daně u přijatých zdanitelných plnění, která použije k uskutečnění plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně uvedených v § 51. Správce daně tedy správně dospěl k závěru, že v souvislosti s přijatým zdanitelným plněním od dražebníka nevznikl žalobci nárok na

odpočet, protože žalobce použil takto přijaté zdanitelné plnění k převodu nemovitosti – což je plnění osvobozené od daně bez nároku na odpočet daně.

Stejně jako žalovanému není ani soudu příliš zřejmé, kam žalobce míří námitkou, podle níž přijatá plnění za měsíc prosinec 2007 použil částečně pro zajištění ekonomických činností, z nichž mu vzniká nárok na odpočet, částečně pro zajištění ekonomických činností, z nichž mu nárok nevzniká. Dodatečné daňové přiznání, které bylo podle obsahu odvoláním, se týkalo právě jen toho jediného zdanitelného plnění přijatého od dražebníka, o kterém už byla řeč; k tomuto zdanitelnému plnění žalobce neupřesnil, pro jakou ekonomickou činnost, z níž mu vznikla nárok na odpočet, je použil (že je použil pro převod nemovitosti, tj. plnění osvobozené bez nároku na odpočet daně, je jasné a bylo to doloženo). Je přitom patrné, že tato námitka, ačkoli je formulována obecně, se vztahuje právě jen k přijatému zdanitelnému plnění, jehož se týká dodatečné daňové přiznání, protože jinak žalobce údaje z řádného daňového přiznání nijak nekorigoval, ani neměl výhrady k tomu, že daň byla vyměřena konkludentně.

V závěru žaloby žalobce uvedl, že správce daně měl při hodnocení věci brát v úvahu to, že žalobcovo hospodaření, včetně prodeje majetku, se musí řídit zákonem o konkursu a vyrovnání; tuto svou námitku však žalobce nijak neupřesnil, a pochopitelně ani skutečnost, že žalobce je v konkursu, nevylučuje aplikaci § 51 odst. 1 písm. e) zákona o DPH ani nezbavuje žalobce povinnosti prokazovat svá tvrzení.

Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věcech úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému pak v řízení o žalobách nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 4. dubna 2012

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu